

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

✠ ÎPS Arhiepiscop și Mitropolit Andrei

O norat prezidiu, distinsă asistență! Cuvântul meu va fi mai mult principal, pentru că această preocupare foarte importantă, legată de ora de religie, ora de educație spirituală pe care o facem copiilor noștri, doresc să o ancoroz mai întâi în Sfânta Scriptură și apoi îl voi preciza și pe unul dintre marii noștri oameni de cultură, care s-a pronunțat vizavi de importanța pe care o are educația religioasă în societatea românească.

Înțeleptul Solomon, în Cartea Pildelor, în capitolul 22, versetul 6, ne face un îndemn nouă, celor de față, guvernanților noștri, Ministerului Învățământului, nouă tuturor, întregii societăți: „Deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie să o aibă și chiar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea”. Atunci când Domnul Hristos S-a întrupat și i-a învățat pe oameni cum nimeni altul nu a putut să îi învețe, în arhicunoscuta Predică de pe munte spune un lucru care rămâne valabil până la sfârșitul veacurilor: „Cel ce va face și va învăța mare se va chema în Împărăția Cerurilor” (Mt. 5, 19).

Nu voi face acum o trecere în revistă a tuturor marilor pedagogi care s-au pronunțat în ce privește educația religioasă, dar pe unul dintre ei îi amintim: Jan Amos Comenius. În cartea lui celebră, „Magna Didactica”, zice așa: „Omul, ca să fie om, trebuie să fie format” și se referea în special la educația religioasă. Trăgea și o concluzie: „Ce sunt cei bogați fără învățătură? Niște bieți purceluși îngrășați cu tărâțe. Și ce sunt cei săraci fără învățătură?

Niște bieți măgăruși condamnați să poarte sarcini”. Ne dăm seama cât de importantă este educația religioasă pentru copiii noștri și cei ce au demarat această discuție care nu are nicio finalitate pozitivă, în general, se socotesc intelectuali. Or, intelectualii adevărați realizează și importanța educației religioase în școli. Pseudointelectualii nu realizează acest lucru. De aceea, vă ofer un citat foarte grăitor în acest sens. Citatul este luat din lucrarea „Pe urmele unui trecător” a lui Octavian Goga, care și el, la vremea lui, constata că sunt o seamă de intelectuali care, din punctul de vedere al formării lor spirituale, au o mare carență: „Și acum, iartă-mă și nu te supăra pe mine, dacă, fără a-ți cere un răspuns, stau și mă întreb care este credința dumneata, mult lăudat intelectual al nației mele? Când ai pornit de acolo, din căsuța de la țară, și te-ai dus la școală ... mai ziceai «Tatăl nostru» seara și visai cu ieale și pricolici. Duceai în suflet moștenirea din bătrâni: o candelă, care licărea în taină și-ți lumina drumul. Dar ți s-a risipit mostenirea. S-a spulberat zi de zi și s-a fărâmițat în calea ta. Și fără să vreau, îmi vine în minte o problemă atât de mare și atât de nebăgată în seamă a vremii noastre frământate de patimi mici: educația religioasă a cărturărimii noastre. Nu găsiți că ar trebui făcut ceva pentru a ne salva tineretul, dându-i dascăli luminați, cari în școli să-l învețe credința lui Dumnezeu și preoți cu guri de aur cari să cuvânteze acolo în centrele studențimii noastre universitare? Fiindcă, așa cum suntem astăzi, noi nu știm ce vrem și nu știm unde mergem...”. Această afirmație, fără a o aplica răutăcios, i se potrivește și D-lui Emil Moise, și D-lui Remus Cernea, care nu realizează că omul fără pregătire spirituală, așa cum zice filosoful Petre Țuțea, e un om infirm, iar Goga zice despre el că este un om care vine de nicăieri și merge în nicăieri. Nu știm unde mergem dacă nu avem și preocupări spirituale.

Iată de ce îl felicităm pe D-l Profesor Mircea Gelu Buta, Directorul Spitalului Județean de Urgență Bistrița, care de paisprezece ani organizează Seminarul Internațional de Medicină și Teo-

logie și a găsit și acestei preocupări importante locul potrivit în Seminarul de la Bistrița. Vă mulțumim, D-le Director, și vă felicităm, iar lucrările Simpozionului am dori să fie de mare efect în societatea noastră românească.

Hristos a Înviat!